

(Kort bemærkning).

Anne-Marie Meldgaard (S):

Jeg kan næsten ikke lade være med at tage bolden op fra det sidste svar, fru Henriette Kjær her kom med. I min verden er der altså forskel på målsætninger og så de forslag, der skal til for at realisere, at man når målsætningerne. Så det var sådan lidt en sammenblanding. Men lad nu det være.

Jeg kunne forstå på fru Henriette Kjær tidligere her i dag, at forslaget om at trække i børnechecken i forhold til fremmøde i folkeskolen var udsprunget af Helsingørs problem omkring romabørnene. Det synes jeg er fair nok, og jeg synes, at det er et reelt problem, som jeg faktisk gerne vil være med til at løse. Men jeg vil godt spørge fru Henriette Kjær: Hvor lidt fremmøde skal der til i skolen, før man vil trække i børnechecken? Og hvordan skal det vurderes, og hvem skal vurdere, når der skal trækkes i børnechecken?

Det synes jeg er et rent retssikkerhedsspørgsmål, som vi bør have nogle svar på, nogle klare svar på endda, ikke mindst hvis man skal gå ind og forhandle den problemstilling.

(Kort bemærkning).

Henriette Kjær (KF):

Jeg må sige, at jeg ikke tror, at det bliver så svært. Men jeg er enig med fru Anne-Marie Meldgaard i, at selvfølgelig skal vi have retssikkerhed omkring det her, så det ikke er tilfældigheden, der råder, og at det bliver meget forskelligt fra kommune til kommune.

Selvfølgelig har vi ladet os inspirere af romabørnene i Helsingør, men det er jo også kommet af, at man har tænkt: Hvad kan man dog gøre for at få løst nogle af de her meget, meget svære problemer med børn, der bliver væk fra skolen, ikke gennemfører folkeskolens afgangseksamen og dermed aldrig kan komme videre i en ungdomsuddannelse? Så bliver man nødt til at gøre noget. Og der synes vi, at det er meget effektivt, fordi det virkelig er noget, der får forældrene til at vågne op, når de ikke modtager børnefamilieydelsen.

Der var engang en regel inden for det offentlige – og den gjaldt som målestok alle mulige andre steder også – som hed, at hvis man havde haft 120 sygedage, så blev man fyret. Så forsvandt den, men man bruger den stadig væk som tommelfingerregel. Det kunne man altså godt administrere. Og det er jeg sikker på at vi

også kan gøre her. Og jeg glæder mig da til at drøfte det her med Socialdemokraterne.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Da fru Pia Kjærsgaard ikke er til stede i salen, synes jeg, at jeg vil optræde som hendes advokat. Jeg tror nemlig ikke overhovedet, at hun har sagt det, hun er blevet citeret for – det tror jeg også hr. Steen Gade udmærket ved, men det kan da altid bruges – at indvandrere og udlændinge ikke skal integreres, fordi de skal hjem, hvor de kommer fra. Jeg er ganske overbevist om, at hun har sagt: Flygtninge skal ikke integreres, for de skal hjem, hvor de kommer fra. Og jeg vil gerne spørge fru Henriette Kjær, om det ikke er vores fælles udgangspunkt.

Der er nogle, der har det politiske synspunkt, at repatriering er en frivillig sag. Det er ikke regeringens synspunkt, og det er ikke Dansk Folkepartis synspunkt.

Så vil jeg også gerne spørge fru Henriette Kjær: Er det ikke rigtigt, at når flygtninge skal hjem, så skal de selvfølgelig ikke integreres? Det ville jo kun være at øge tragedien, om jeg så må sige. Jeg husker på et tidspunkt, hvor vi var enige om, at de skulle have noget at lave i asylcentrene. De skulle ikke sidde og rådne op af kedsomhed. Og så skulle de lære sprog. Og der blev vi så enige om, at de selvfølgelig ikke skulle lære dansk. Hvad skulle de det for, når de skulle hjem? De skulle lære engelsk.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Inden ordføreren får ordet, skal jeg lige sige, at jeg overså fru Anne-Marie Meldgaard, som har en anden kort bemærkning, så når vi er færdige med hr. Langballe, kommer fru Anne-Marie Meldgaards anden korte bemærkning. Og så er det ordføreren.

(Kort bemærkning).

Henriette Kjær (KF):

Jeg er meget enig i, at udgangspunktet er, at flygtninge skal tilbage, og det må de også have en interesse i. Når man er flygtet, så er det jo ofte med negativ baggrund, og man er jo trist og ked af, at man må forlade sit land, og derfor er mit og Det Konservative Folkepartis udgangspunkt også, at vi bestemt regner med, at de mennesker kommer op og får hjælp her i en periode, og så skal de tilbage.

Jeg synes også, det er fornuftigt, at der kan foregå nogle aktiviteter – for selvfølgelig skal